

Տ. ԱՆԴՐԵԱՍ ՎԱՐԴԱՊԵՏ ԵԶԵԿԵԼՆԻ ՔԱՐՈԶԸ՝
ԽՕՍՈՒԱԾ Ս. ՊԱՅԱՆԷ ՎԱՆՔՈՒՄ ՄԱՏՈՒՑՈՒԱԾ
ՍՈՒՐԲ ԵՒ ԱՆՄԱՅ ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ

(3 յունուարի 2021 թ.)

Յանուն Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ. ամէն:

«Թագաւորք ազգաց տիրեն նոցա,
եւ որ իշխենն նոցա՝ բարեւարք կոչին.
Այլ դուք ոչ այնպէս, այլ որ մեծն է ի ձեզ՝
եղիցի իբրեւ զկրտսերն, եւ առաջնորդն՝
իբրեւ զսպասաւորն»

(Ղուկ. ԻԲ. 25–26):

Սիրելի՛ հաւատացեալ քոյրեր եւ եղբայրներ ի Քրիստոս,

Այս աշխարհում մարդու համար ամենացանկալի, ամենաերազելի, ամենաըզձալի իրողութիւնն իշխանութիւնն է, իշխանութիւն ունենալը: Վա՛տ է իշխանութիւն ունենալը. իհարկէ՝ ո՛չ, որովհետեւ իշխանութիւնը մի գործիք է, որով մենք փորձում ենք գաղափարից դէպի իրականութիւն, դէպի նիւթական բերել մեր ցանկութիւնները, տեսիլքները, երազանքները: Իսկ արդեօք մեր տեսիլքները, երազանքները բարի են, ահա սա է հիմնական հարցը:

Երբ դիտում ենք մարդկութեան պատմութիւնը, տեսնում ենք, որ այն իշխանութեան ու գաղափարի պայքար է, եւ այս պայքարն ընթանում է ողջ աշխարհում: Սակայն, ցաւօք սրտի, տեսնում ենք, որ մարդիկ իշխանութեան են ձգտում ոչ թէ առ այն, որ աւելի լաւը դարձնեն մեր այս կեանքը, առաւել անվտանգ դարձնեն աշխարհը, այլ որպէսզի բաւարարեն իրենց ցանկութիւնները, իրենց հաճոյքները, իրենց փառասիրութիւնը: Տեսնում ենք, թէ ինչպէս են մարդիկ պատերազմներ սանձազերծում եւ յայտարարում, թէ դա ի սէր խաղաղութեան է, տեսնում ենք, թէ ինչպէս են մարդկանց տնանկ, փախստական դարձնում, թալանում եւ

հոշակում, թէ դա անում են յանուն նրանց հաւասարութեան եւ բարօրութեան, տեսնում ենք, թէ ինչպէս են բռնանում իրենց եղբայրների ու քոյրերի իրաւունքի վրայ եւ ասում, թէ նրանց ազատութիւնն են պաշտպանում, իսկ այնուհետեւ բեմերում իրենց հոշակում են բարերարներ ու իրենց կոչում աշխարհի խաղաղարարներ: Իրականում նրանք չեն կամենում, որ իրենց տրուած այս ընծայով, այս հնարաւորութեամբ իրենց եղբայրներն ու քոյրերն աւելի լաւ ու բարեկեցիկ ապրեն, աշխարհն աւելի ապահով եւ արդար դառնայ, նրանք ուզում են միայն, որ մենք բոլորս տեսնենք իրենց աչքերով, լսենք իրենց ականջներով, խօսենք այն, ինչ իրենք են ցանկանում, եւ անենք այն, ինչ իրենք են կամենում:

Սակայն, սիրելի՛ եղբայրներ եւ քոյրեր, այս իրողութիւնը քրիստոնէութեան համար խորթ է: Ահա իշխանութեան այս այլասերուած օրինակը նկատի ունենալով է, որ առաքեալները եկան եւ Քրիստոսին հարցրին, թէ իրենցից ո՞վ է աւագը, ո՞վ է իրենցից առաջնորդը եւ Քրիստոսս նրանց պատասխան տուեց ու ասաց. «Ով որ մեծ է ձեռ մէջ, թող լինի ինչպէս կրտսերը, իսկ առաջնորդը՝ ինչպէս սպասաւորը» (Ղուկ. ԻԲ. 26): Ահա այս բանաձեւն է, որ Տէրը մեզ տուեց ճշմարիտ իշխանութեան համար: Եւ սա լոկ փրկիսփայական կամ կրօնական իմաստութիւն չէ, այլ ապրուած իրողութիւն: Աշխարհի պատմութեան հէնց առաջին իսկ օրերից տեսնում ենք, թէ Աստուած՝ երկնքի եւ երկրի Տէրը, աշխարհի Արարիչը, ինչպէս է Իր իշխանութիւնը գործի դնում մեր նկատմամբ. Տէրը մեղանշման պատճառով մեր նախածնողներին դրախտից վտարելուց առաջ (Ծննդ. Գ. 23–24) հագուստներ պատրաստեց նրանց համար՝ վերջիններիս եղանակային դաժանութիւններից պաշտպանելու նպատակով (Ծննդ. Գ. 21): Եւ այնուհետեւ մարդկութեան երկարատեւ ու դաժան պատմութեան ընթացքում տեսնում ենք Աստուծոյ նախախնամ աջն Իրեն հաւատացողների գլխին: Եւ, իհարկէ, Տիրոջ ամենամեծ հոգատարութիւնը մեր նկատմամբ մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի՝ տիեզերքի ու մարդկութեան Արարչի մարդացումն էր: Պատահական չէ, որ Եկեղեցու հայրերը Բան Աստծու մարդացման խորհուրդը մատնանշելու համար երբեմն օգտագործում են «ծառայի կերպարանք առնել» արտայայտութիւնը: Եւ իսկապէս, տիեզերքի Արարիչը ծառայեց ողջ մարդկութեանը, հալածուեց, չարչարուեց, տառապեց, խաչը բարձրացաւ՝ յանուն բոլորիս փրկութեան, չարի ստրկութիւնից ազատագրման: Եւ սրանով մեր Տէր Յիսուս Քրիստոս բոլորիս տալիս է այս պատգամը,

որ իշխանությունեան հոմանիշներն են՝ պատասխանատվութիւնը, խնամքն ու սէրը:

Սիրելի՛ եղբայրներ եւ քոյրեր, այսօր, երբ մեր երկիրը ցաւերի եւ դժբախտութիւնների մէջ է, երբ մեր երկրում տիրում է յուսահատութեան ոգին, մենք իրապէս կարիքն ունենք սիրոյ, խնամքի եւ պատասխանատվութեան: Մենք բոլորս մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի մարմնի անդամներն ենք եւ պատասխանատու ենք մէկս միւսի համար: Մենք ենք Քրիստոսի աշքերը, որոնք տեսնում են մեր մերձաւորի ցաւերն ու դժբախտութիւնները, մենք ենք Քրիստոսի ոտքերը, որ պիտի շտապենք նրանց օգնութեան, մենք ենք Քրիստոսի ձեռքերը, որ պիտի մօտենանք, գրկենք եւ մխիթարենք նրանց: Ահա Քրիստոսի ուսուցանած այս ծառայութեան ոգին պէտք է տիրի մեզ բոլորիս, որովհետեւ ով ցանկանում է տէր լինել, ով ցանկանում է առաջնորդ լինել, ով ցանկանում է աւագ լինել, պէտք է ճշմարտապէս ծառայի իր մերձաւորին եւ պատասխանատվութեան գիտակցութիւնն ունենայ նրանց հանդէպ:

Սիրելիներ, հեշտ է սիրել հօր, ամուր, հարուստ հայրենիքը, որովհետեւ այդ ժամանակ հայրենիքը քո կարիքն այդքան էլ չունի: Սակայն ճշմարտութեամբ հայրենիքը քո կարիքն է զգում այնժամ, երբ թոյլ է, մոռացուած է ու անարգուած: Այսօր, սիրելի՛ եղբայրներ եւ քոյրեր, մեր հայրենիքը մեր կարիքն ունի, մեր քոյրերն ու եղբայրները մեր կարիքն ունեն: Եւ մենք պէտք է, իրար հանդէպ սիրով եւ պատասխանատվութեամբ լցուած, մէկս միւսին աջակցելով, դուրս գանք այս դժուարին ու յուսահատական իրավիճակից:

Սիրելիներ, եկէ՛ք բոլորս միասին աղօթենք մեր Տիրոջը, որ Նա մեզ պարգեւի իմաստուն, աստուածավախ, ծառայասէր առաջնորդներ, որոնք կանխաւ կգիտակցեն ու կգերադասեն մեր ազգի ու երկրի շահը եւ մեր հաւատաւոր ժողովրդին կառաջնորդեն դէպի փրկութեան, հանգստութեան, խաղաղութեան ու աստուածսիրութեան ճանապարհներով. ամէն:

